

FESTIVALUL INTERNATIONAL DE FILM DE LA TORONTO
SELECTIA OFICIALA 2007

**INFILM
INFINITY
MEDIAPRO PICTURES
TELEVIZIUNEA CEHA**

**prezintă
un film de Jiri Vejdelek**

ROMING

Comedie/ road-movie

**International Sales
MediaPro Distribution
www.mediaprodistribution.ro
mediaprodistribution@mediasat.ro**

Regizor: Jiri Vejdelek
Scenariul: Marek Epstein

Producători:
Rudolf Biermann
Tomas Hoffman
Andrei Boncea

Co-producători:
Televiziunea cehă/Jaroslav Kucera
Anna Kovacova
Mișu Predescu

DOP: Jakub Simunek
Muzica: Vojtech Lavicka
Production designer: Henrich Boraros
Montaj: Jan Danhel
Sunet: Radim Hladik jr., Jiri Melcher
Costume: Zuzana Krejzkova, Andrea Kralova

Distribuția:

Bolek Polivka – Stano
Marian Labuda – Roman
Vitezslav Holub – Jura
Jean Constantin – Somali
Corina Moise – Bebetka
Vladimir Javorsky – poștaș, diavol, Dumnezeu
Oldrich Vlach – preot
Emanoil Florentina – Somaliova
Jean Surmaj senior – Mihajli

cu

Emiliya Gulyeva, Milan Senki, Robert Senki, Jan Surmaj junior, Petr Surmaj, Jan Pulo,
Eva Leinweberová, Jaromír, Nosek, Miroslav Hanus , Viliam Conka, Berta
Cervenáková, Petr Januj, Erika Cicková, Hana Kovariková, David Sir, Josef Zeman și
alții

Premiera: 5 octombrie 2007

DESPRE FILM

Pornind de la un scenariu semnat de Marek Epstein, **Roming** este o comedie poetică road-movie care se bucură din ce în ce mai mult de aprecierea internațională. **Roming** a câștigat premiul I la concursul de scenarii „Sazka Prize”, și a ocupat locul I la faza națională a concursului de scenarii Hartley-Merill Prize International.

Având drept protagoniști pe doi dintre cei mai buni actori cehi, amândoi laureați ai prestigiosului Czech Lion Prize, Marian Labuda (pentru rolul din *Garden*) și Bolek Polivka (pentru prestația din *Forgotten light* și *Divided We Fall*), distribuția din **Roming** este completată de Vitezslav Holub, Jean Constantin și Corina Moise.

Jiri Vejdelek, unul dintre tinerii regizori cei mai promițători, este creatorul lui **Roming**. În 2006, un alt film regizat de Vejdelek, *Holiday Makers*, a înregistrat cel mai mare succes de box-office din Cehia, performanța reeditată anul acesta de **Roming**.

Dincolo de povestea captivantă a celor trei personaje și de interpretările fără cusur ale celor trei actori din rolurile principale, **Roming** se bucură și de o coloană sonoră aparte. Compozitorul ei, Vojta Lavicka, considerat unul dintre cei mai talentați tineri muzicieni din Cehia este membru al grupului Gipsy.cz și câștigătorul premiului Angel Allianz la categoria Tinere Talente.

Combinând elementele unui road-movie fascinant cu energia unei comedii cehe tradiționale new-wave, **Roming** ascunde în profunzime mesajul universal privind solidaritatea umană, toleranța și căutarea identității.

SINOPSIS

Somali (Jean Constantin) este rege peste o comunitate de țigani, dar ascunde două păcate considerate capitale în etnia sa: nu știe să fure și să danseze.

Când acestea ies la iveală, Somali este alungat dintre ai săi. În drumul lui, el se confruntă cu Dumnezeu, cu Diavolul și cu Moartea, care își dispută sufletul său...

La drum trebuie să pornească și Jura, un român educat, care a ales un stil de viață modern. El cedează insistențelor tatălui său, Roman, care ține morții să îl însoare pe tânăr în legea țiganească. Însotit de Stano, fratele lui Roman și proprietarul unei camionete rablagite, cei trei se pleacă în călătoria vieții lor.

Un țigan scolar care își neagă originea, unul semianalfabet care scrie o epopee despre romi și unul care trăiește "ca odinioară" și îi disprețuiește pe ceilalți doi - nici ca se putea găsi o combinație mai bună! Drumul lor e intensat de aventuri și personaje colorate, printre care se numără și Somali. El se dovedește a fi nimeni altul decât eroul imaginar al epopeii pe care o scrie Roman.

POVESTEA

Jura este student în anul 4 la Universitatea Economică din Praga. Relația lui cu Veronika, prietena lui, a ajuns la punctul culminant, după care, în mod logic, urmează despărțirea, un lucru normal pentru albi și rromi. El este de etnie rromani, ea este albă. El o iubește, iar pe ea relația o obosește. Povestea începe cu momentul în care cei doi încep să își arate ura unul pentru celălalt. Veronika îl anunță pe Jura că și-a schimbat planurile pe perioada verii deoarece trebuie să meargă cu familia în vacanță, în locul surorii ei. Așa că Jura se întoarce singur acasă la tatăl lui, Roman, în Chomutov...

Un visător înnăscut, Roman își petrece timpul contemplând identitatea rromani. Captiv într-un apartament dintr-un bloc de prefabricate, prizonierul unui program de televiziune plictisitor, el ajunge la concluzia (a învățat asta de la televiziune) că numai o mare epopee este capabilă să definească o națiune. Astfel, este nevoie să se scrie o asemenea epopee și pentru națiunea rromani. Iar el va fi cel care va întreprinde un asemenea act măreț. Va fi povestea unui bărbat care și-a pierdut sufletul și trebuie să-l redescopere. Când îl va găsi, va descoperi o întregă lume rromani...sau cel puțin un întreg bloc rromani. Dar lui Roman nu îi vine inspirația de a scrie atât de ușor pe cât ar fi crezut, ideile sale se împotmolesc, transformându-se într-un amestec difuz de vise. Somnul este, totuși, hobby-ul lui Roman.

Este trezit dintr-un asemenea vis de către un poștaș care îi aduce o scrisoare de la vechiul lui prieten din Slovacia. Fiica prietenului a crescut și acum ei își pot îndeplini o promisiune mai veche, pe care ambii au semnat-o cu sânge: când copiii lor vor fi majori, ei îi vor logodi în vederea căsătoriei. Roman nu știe dacă să se bucure sau nu de această veste, cunoscând foarte bine ideile moderne ale lui Jura. Chiar și regele Somali dispăre temporar din viziunea înfricoșătoare pe care o are Roman atunci când se gândește cum va primi Jura promisiunea sa mai veche.

Iar Roman se teme pe bună dreptate. Jura primește vestea că trebuie să se ducă în Slovacia să se însoare cu atitudinea cea mai sarcastică. Lucrând temporar, Jura îl ajută cu bani pe tatăl său, și în plus îi mai ajută financiar și pe majoritatea vecinilor, care profită de el fără nici un fel de scrupule. Oare el muncește până la epuizare ca tatăl lui să poată lenevi și visa cu ochii deschiși, iar acum ar trebui să se însoare în cine știe ce regiune pustie din Slovacia? Se hotărăște ca mai degrabă să-și petreacă vara în Praga, înconjurat de oameni normali. Totuși, un telefon dat Veronikăi îl aduce cu picioarele pe pământ, ca un duș rece de indiferență. Se folosește acum de vestea unei căsătorii aranjate ca de un contra-argument. Iar Veronika chiar îl încurajează să meargă. Fără nici un semn de gelozie sau de frică. Astfel, ceva se rupe în sufletul lui Jura. Îi promite lui Roman că va merge în Slovacia. De ce să nu aibă și el vacanța lui? Îi spune lui Roman să-și ia gândul de la nuntă, el o are pe Veronika. Totuși, mai este încă un lucru pe care Jura îl acceptă cu greutate: ei vor merge în Slovacia însoțiți de Stano, un vechi prieten de familie.

Jura e în stare să accepte orice, chiar și tentativa tatălui său de a scrie o epopee, dar călătoria cu Stano e prea mult chiar și pentru el. Stano e un demon în sensul cel mai rău al cuvântului. Apare și dispăre în momentele cele mai nepotrivite, iar părerile sale îl fac pe

Jura să-și iasă din minți. Stano este alb. Cel puțin în aparență. Pe dinăuntru este cel mai negru țigan dintre toți. Și tocmai această lipsă de culoare îl face să pară chiar și mai demonic. Stano e ca argintul viu, o adunătură de emoții care pot exploda în orice moment, ca și se pot îneca în propriile lacrimi. Ceea ce îl face să fie unic în felul său este abilitatea de a înjura timp de mai multe minute în șir, fără nici o pauză pentru a respira. Nimeni nu îl întrece la asta.

Roman n-ar recunoaște asta niciodată, dar Somali, regele din epopeea lui, este de fapt Stano. Are tot ceea ce îl întrușipează pe Stano, și încă ceva. Pielea lui are culoarea care trebuie. Jura i-a promis lui Roman, așa că toți trei pornesc la drum. Camioneta veche a lui Stano e ca o prevestire de rău și nu le dă acestora nici un sentiment de siguranță. Și Stano este deranjat de prezența lui Jura, din moment ce îl consideră ca făcând parte dintr-o generație decadentă de rromani, după care vor exista numai țigani albi. Și apoi și mai mulți albi. Între cei doi este o diferență mai mare decât cea dintre toți albi și negrii din lume.

Călătoria ține 5 zile nesfârșite, reprezentând pentru eroii noștri o transformare lentă. Bineînțeles, Stano a aranjat câteva servicii suplimentare pentru a ocupa spațiul rămas liber în camionetă. Așa că muzicieni, și alții care au nevoie să meargă dintr-un loc în altul rapid și ieftin ocupă pe rând locurile libere din mașină. Jura face cunoștință cu diferite subculturi rromani, dar mai ales începe să înțeleagă dorința tatălui său de a-și uni nația fragmentată printr-o măreață legendă rromani. Totuși, în timp ce se lasă pradă fanteziilor cu Somali, începe să semene treptat cu Stano. El nu vrea să recunoască, dar Somali îl conduce la Stano. Adânc, sub pielea sa întunecată, se află sufletul lui Stano, plin de viață și de idealuri care mult timp au fost imposibil de realizat, dar care sunt totuși menținute în viață deoarece acest țigan alb crede în ele.

Cu cât se apropie mai mult de satul în care trebuie să ajungă, și cu cât e mai aproape Somali de a-și recupera sufletul, cu atât e Jura mai convins că scopul acestei călătorii nu este doar căsătoria, și nici regele Somali, sau rabla de mașină a lui Stano care s-a stricat și a fost reparată de atâtea ori. Este vorba de povestea unui prieten vechi care, potrivit spuselor lui Romano, este un mare rege rromani, chiar dacă este alb. Iar Jura înțelege acest lucru. Înțelege că tot ceea ce tatăl și fiul au uitat să spună se află în sufletul pierdut al lui Somali.

La sfârșitul poveștii, Roman e pe punctul de a muri din cauza unei răni minore la spate, din cauza unor alice mari. Moartea lui posibilă, totuși, marchează punctul culminant al unei povești mărețe, al cărei scop este să-i deschidă ochii lui Jura. Sufletul lui este cel care îi înapoiază sufletul regelui Somali. Iar Jura știe acest lucru. Au ajuns la capătul călătoriei. Jura este însă la începutul drumului său...

1. Despre rol

In urma cu un an am primit un telefon din partea directorului de casting al MediaPro Pictures, care ma invita sa ma intalnesc cu un regizor ceh, Jiri Vejdelek. N-am dat nicio proba, ne-am intalnit si mi-a povestit despre proiectul sau. Cateva saptamani mai tarziu eram in drum spre Praga, unde am filmat timp de doua luni.

2. Despre personaj

Somali este rege al unei comunitati de tigani - a ajuns la o varsta respectabila si a reusit pana acum sa pastreze secretul asupra a doua lucruri: nu stie sa danseze si, cel mai grav, munceste. Asta pana intr-o zi, cand niste copii il surprind iesind din fabrica in care lucra. Somali e renegat de comunitate si pleaca in lume – o calatorie al carei scop e de fapt sa-si recastige sufletul. Mai mult decat atat, personajul meu este de fapt unul imaginar, dar n-as vrea sa spun mai mult.

3. Despre regizor

Cu Jiri m-am inteles bine... cu ajutorul traducatoarei, ca eu nu stiu decat romana, iar el nu vorbeste decat ceha. Norocul meu au fost ceilalati cativa actori romani din echipa, Corina Moise, Florence, cucare mi-am petrecut mai tot timpul.

4. Secvente dificile

Cu siguranta, cea de la final – am stat 12 ore pe o punte in mijlocul lacului, ud fleasca, intr-un fum de abia puteam respira.

Dificil a mai fost si faptul ca a trebuit sa invat replicile in ceha – mi-a dat ceva bataie de cap; apoi a trebuit sa merg pe bicicleta – cred ca au trecut cativa zeci de ani de cand n-am mai facut asta, a fost ca si cum as fi invatat prima data.

5. Secventa preferata

Nu as putea sa spun una anume. A fost frumos cand am filmat prima secventa – trebuia sa merg pe un camp, imbracat intr-un costum alb, cu o colivie in mana. Era o secventa simpla, insa la finalul ei actorii si echipa aplaudau, iar eu nu intelegeam de ce. Mi-a explicat traducatoarea ca le placuse foarte mult.

INTERVIU CU BOLEK POLIVKA

Cum ai descrie personajul pe care îl joci în *Roming*?

În mod sigur, Stano este un om căruia îi place să fie liber. Atâta timp cât suntem cu toții înconjurați de această birocrație incredibilă, suntem tot timpul controlați și lipsiți de pacea noastră interioară, chiar și pe stradă, ca să nu mai vorbim de spațiul nostru privat. Europa trece printr-un moment de reformă religioasă, cum îmi place mie să-i spun, iar asta nu poate să însemne decât că ni se cere să profităm cât mai mult de pe urma comportamentului nostru. Stano trăiește liber, ceea ce îl face să fie un personaj admirabil. Mi-a plăcut foarte mult să joc acest rol mai ales datorită felului său primordial de a înțelege libertatea. Pentru el libertatea înseamnă să poți merge oricând și oriunde vrei. Dacă vrea să mănânce, atunci culege un măr și nu îi pasă dacă e din copacul altcuiva. M-am amuzat foarte mult citind scenariul, și m-am întrebat dacă munca mea se va ridica la nivelul acestei capodopere. Aș vrea să cred că Stano a fost un personaj creat special pentru mine, ceea ce ar fi cu siguranță cea mai mare răsplată pe care aș putea-o primi pentru implicarea în acest film.

Ce ne poți spune despre partenerul tău, actorul slovac Marian Labuda?

Cred că se poate spune că, dintre noi doi, eu sunt cel educat și înțelept, în timp ce reacțiile lui se bazează pe instincte... Vorbind serios acum. Mi-a plăcut să joc alături de Marian deoarece chiar îl consider a fi un mare actor. Admir felul în care joacă în cehă – ceva ce nu se observă la prima vedere. Chiar dacă ne place să ne tachinăm unul pe celălalt de parcă am fi doi adolescenți prostuți, suntem prieteni de câțiva ani și sunt atât de bucuros că în sfârșit am avut ocazia să lucrez cu el într-un film atât de minunat.

Îți amintești de vreo scenă mai dificilă?

A fost foarte greu pentru mine să îl scufund în apă pe dl Labuda. E pur și simplu de nescufundat. La un moment dat era o scenă în care eu trebuia să-l salvez de la înec și el tot apărea la suprafață. Când ești implicat într-o scenă care îți cere să salvezi pe cineva de la înec și acea persoană tot apare la suprafață, ajungi să obții o scenă care nu pare a fi foarte veridică.

Realizatorii filmului au recurs la multe cascadorii. Căderi, sărituri, foc, urmăririi...

În mod sigur a fost multă acțiune pentru un film ceh. Și mie mi-e frică de foc, apă, înălțimi; m-e frică până și de soția și copiii mei... De fapt am foarte multe fobii, iar atunci când mi-e frică încep să mă port rău cu cei care mă înconjoară. Mi-am cerut scuze dacă m-am purtat rău înaintea unor plonjări în apă sau sărituri de pe o clădire pe o pătură care, bineînțeles, ți se pare mai tare decât asfaltul atunci când cazi de la 20 de metri înălțime.

Majoritatea partenerilor tăi nu au fost actori de meserie. Cum lucrezi cu oameni care nu au aceleași obiceiuri profesionale?

Când poți lucra cu ei, actorii neprofesioniști sunt la fel de talentați ca și cei profesioniști, dacă nu chiar mai buni decât ei. În plus, au fost selectați niște oameni talentați care se purtau cel mai adesea de parcă nu știau nimic despre camerele de filmat. Toți profesioniștii au această ambiție de a juca de parcă nici nu ar fi în fața camerelor.

INTERVIU CU MARIAN LABUDA

Cum ai descrie personajul pe care îl joci în *Roming*?

Și eu am doi fii, de aceea m-am simțit atât de apropiat de personajul meu. Problemele pe care le are un părinte cu fiii săi sunt uneori mai mari decât cele cu fetele. A fi tată e mai ușor când ai o fată, dar când se ciocnesc doi bărbați, tată și fiu, e ca amestecul a două substanțe care devin din ce în ce mai puternice pe măsură ce fiul ajunge la maturitate.

Prin urmare, sunt interesat de fiecare ofertă de a juca un rol de tată.

În timpul casting-ului regizorul mi-a cerut să creez o relație între tatăl din film și fiul lui. Când cineva vorbește așa despre acest lucru, de fapt vorbește despre ceea ce port în mine tot timpul; un fel de handicap, în sensul că nu știu cum să comunic cu fiii mei așa cum trebuie. Am citit undeva despre un tată care vroia să se apropie mai mult de băiatul său care devenise deja un bărbat în toată firea la momentul respectiv. A plecat cu fiul lui în sălbăticia africană unde depindeau unul de celălalt, au dormit sub cerul liber. Toate acestea au fost descrise în personajul Roman. Rolul tatălui din acest film a fost pentru mine, într-o anumită măsură, un test pentru a vedea cât sunt de bun ca tată în viața reală.

Relația părinte-copil și cea de prietenie sunt două relații importante pentru personajul Roman. Și tu le consideri ca pe niște valori de bază?

Bineînțeles. Diferența e că prietenia e voluntară și poți să o alegi; a fi copilul sau părintele cuiva e mai degrabă ceva sortit. Țin minte că obișnuiam să mă duc la o întâlnire cu părinții la școală. Fiul meu cel mic mă privea întotdeauna cu neliniște și eu îi spuneam: „De ce te uiți așa la mine... chiar dacă ai fi într-un cărucior cu roțile, tot fiul meu ai fi...”, așa că ce dacă am o legumă acasă, trebuie să accept lucrurile așa cum sunt. A fi părinte e o obligație, dar trebuie să recunosc că răsplata vine de-abia atunci când ești bunic. De curând, nepoțelul meu în vârstă de cinci ani m-a întrebat ce înseamnă să fii faimos. I-am explicat că oamenii faimoși sunt cei pe care toată lumea îi recunoaște pe stradă. Apoi i-am spus: „S-ar putea să te surprindă, dar și eu sunt destul de faimos!” Să fi văzut dezamăgirea pe față acelui băiețel. „Chiar așa, bunicule?! Cum se poate să fii faimos când eu pot să stau cu tine oricând!?”

În film joci alături de Bolek Polivka în scenele principale. Ați mai lucrat împreună în urmă cu câțiva ani la filmul *King Ubu*. Cum a fost de data aceasta?

În timpul filmărilor petreceam toată ziua împreună, până când Bolek se simțea ofensat și părăsea cabina. Am învățat atât de multe lucruri unul despre celălalt; am aflat atât de multe – chiar și lucruri despre care îndrăznesc să spun că nici soția lui nu are habar. Te obligă să te întorci în timp și să-ți amintești, să sapi adânc, să te lămurești. Și așa cum se întâmplă de obicei cu doi actori de comedie – ai mereu intenția de a-l distra pe celălalt.

În scenariu au fost multe scene considerate ca o provocare. De exemplu, cele subacvatice sau când reușești să scapi în timpul braconajului. Care a fost scena cea mai solicitantă pentru tine?

Cred că a fost la barajul Slapy, când a trebuit să intrăm în apa noroiasă. La acel moment Bolek era supărat și nu vorbea cu mine. Eu atăteam deasupra, iar picioarele lui îi alunecau pe terenul alunecos. A trebuit să trecă peste supărare dacă vroia să-și salveze viața, așa că s-a agățat de mine. În timp ce ne aflam foarte aproape unul de altul, mi-a șoptit în ureche primele cuvinte din acea zi: „Marian, îți mulțumesc că ești alături de mine!”.

Ai avut de-a face și cu situații mai neplăcute?

Tocmai când credeam că am terminat cu toate elementele naturii, cu furtunile, vântul, apa, tocmai când credeam că ne putem întoarce la apartamentul nostru, regizorul a venit cu vreo sută de mii de muște.

Vitek Holub, care nu este un actor profesionist, joacă rolul fiului tău în film. Din punctul tău profesionist de vedere, cum au mers lucrurile cu partenerii care nu aveau experiență în actorie, mai precis în acest caz?

Bolek și cu mine am încercat să-l încurajăm tot timpul, și să-i creăm condiții bune de lucru. A reușit să pună în practică foarte rapid toate cerințele noastre. E un băiat foarte inteligent care s-a descurcat foarte bine.

INTERVIU CU JIRI VEJDELEK

Îl știi pe Marek Epstein din facultate și de la sitcomul *Redakce*. Se spune că este noua vedetă a scenariilor de film cehe. Ce face ca poveștile sale să fie interesante, noi?

Ne-am cunoscut la o foarte importantă vizionare FAMU a unei creații foarte „onorabile” a cuiva. Eram singurii oameni care râdeau pe întuneric și după ce am fost dați afară din camera de vizionare ne-am hotărât să scriem un scenariu împreună. Apoi ne-am întâlnit la sitcomul *Redakce*, și într-un final a venit oferta pentru *Roming*. Cred că amândoi avem același simț al umorului; ne interesează povești similare. Ne place amândurora să încalcăm linia subțire dintre amuzant și serios și ne place să emoționăm publicul. Dar el nu se mai află în ascensiune; deja strălucește în felul lui, și prin meritul lui. Zilele trecute mi-a trimis prin e-mail o rețetă pentru brânză macerată. Din greșeală, i-a trimis o copie și

unui producător care l-a sunat pe Marek a doua zi și i-a spus că era bine și că ar trebui să mai dezvolte puțin pe acea temă și că o vor accepta. Deja au obținut o finanțare pentru asta. Ei înșfacă practic orice scrie el. Mă bucur că eu am fost primul la rând.

Care este capcana unui road-movie, ca și gen? Nu s-ar putea spune, în mod exagerat, că cineva se duce undeva?

Tocmai aceasta este capcana. După ce am filmat *Holiday Makers* am jurat că nu mă voi urca niciodată într-un autobuz, nici măcar ca pasager. Iar pentru acest film am ales un vehicul încă și mai puțin manevrabil – o camionetă. Bineînțeles, e foarte greu să înghesuiești echipa și camera înăuntru și în jurul ei, și în același timp să filmezi și niște scene. Încă un lucru – personajele se duc undeva, trebuie să ajungă undeva și trebuie să aducem și povestea în acel punct.

Am dat o lovitură noi înșine, pentru că am vrut un final care să se potrivească cu această poveste hilară. Așa că filmul nostru se termină cu o scenă nu prea des întâlnită și care nu e prea ușor de filmat într-un film ceh. Veți vedea în film.

Cum s-a realizat distribuția pentru *Roming*? Mai ales trioul central – Polivka, Labuda și amatorul Holub?

Distribuția a fost rezultatul scenariului, care vorbește despre țigani, chiar dacă ar trebui să spunem că mai întâi de toate e vorba despre prietenie și dragoste.

Am avut nevoie de talente naturale. Am organizat mai multe casting-uri mari pentru rolurile mai mici. Dar rolurile principale sunt atât de dificile încât eram siguri că nu vom putea găsi asemenea talente printre actorii amatori. Și apoi au fost sugerați Bolek Polivka și Marian Labuda. Bolek Polivka îl joacă pe „țiganul alb” care este de fapt ceh, dar care vrea tare mult să fie țigan; pe de altă parte, îl avem pe dl Labuda, care îl interpretează pe țiganul care a eșuat. Triada este completată de Vitek Holub, pe care l-am găsit în urma casting-ului. Scenariul pentru *Roming* e scris într-o manieră foarte puțin diferită de cea în care se scriau scenariile în anii '60. Am avut nevoie de amatori pentru filmul nostru deoarece am vrut să creăm un mediu autentic. Textul era foarte precis și plin de provocări, nu puteam accepta nici o improvizație.

Toată lumea trebuie să respecte exact ceea ce este scris, iar acest lucru e greu de făcut pentru un actor amator. Pe de altă parte, dl Labuda ca și țigan joacă în mai multe scene, în care e vorba doar despre aspect, lumea interioară a personajului. Asta ar fi o sarcină foarte dificilă pentru un amator.

Bolek Polivka se enervează foarte repede. A fost greu să-l menții în concordanță cu imaginația ta?

Îmi place să lucrez cu actori care au esență, energie, și mă străduiesc să-i mențin ocupați cu un anumit lucru. Mai mult, deși acesta este rolul cel mai vulgar jucat vreodată în istoria filmului ceh, Bolek și cu mine ne-am înțeles de la bun început că nu vrem să auzim cuvinte vulgare. Am vrut o muzică verbală tipică personajului Stano. Cred că în cele din urmă a mers destul de bine.

Există un contrast intenționat, atât fizic cât și psihic, între Bolek Polivka și Marian Labuda. Care a fost relația lor în afara cadrului de filmat?

Se tachinau mai mereu și îi distrau pe membrii echipei de filmare. Câteodată nu știam dacă erau serioși sau nu. E adevărat că personajele lor sunt construite în jurul unui contrast. Roman nu e un țigan tipic. El e calm, gânditor. Dimpotrivă, Bolek este temperamental. Iar uneori e foarte confuz, și de aceea fuge într-o comunitate, la fel de atipică și sălbatică precum el.

În partea de fantezie, trei actori români au roluri destul de mari. Cum comunică un regizor cu actorii prin intermediul unui translator?

Minunat. Încerc foarte tare să descriu cum a ajuns personajul în acea situație, iar translatorul traduce totul printr-o singură propoziție. Îmi place să lucrez cu actorii într-o manieră oarecum intimă, în sensul că îi mențin departe de aspectele tehnice și doar le șoptesc una-alta, undeva într-un colț. Aici, a fost mai greu lucrul cu străini pentru că translatorul pătrunde în acea intimitate.

Roming seamănă puțin cu un film de acțiune de la Hollywood filmat într-un mediu ceh – explozii, incendii, cascadorii, etc....

„Un film de acțiune de la Hollywood filmat în mediu ceh” e puțin cam mult spus, dar nouă ne-a plăcut tare mult. Toată lumea a reușit să facă ceea ce era nevoie să facă. Treptat, actorii și cascadorii au încetat să mai facă ceea ce le ceream. Aveam sărituri, căderi, incendii. Timp de opt minute acțiunea se desfășoară în ceață. Cu siguranță a fost una dintre cele mai proaste idei ale mele și ar fi trebuit să renunț la ea. S-a mers până într-acolo încât unele dintre cascadorii au trebuit să fie făcute de producătorul nostru.

DESPRE ECHIPA SI DISTRIBUTIE

Marek Epstein, scenarist

Fost atlet la Slavia Praga, Marek Epstein și-a început cariera cinematografică în calitate de actor. În prezent unul dintre cei mai talentați scenariști cehi, el a studiat la și a absolvit Film Academy of Music and Art. Contribuțiile sale la filme precum *Iguo-Igua*, *Cast Away* și unele episoade din sitcomul *Redaction* l-au făcut să fie foarte apreciat în industria cinematografică locală.

Marek Epstein a câștigat mai multe premii pentru scenarii cum ar fi locul I în concursul de scenarii „Sazka Prize” pentru *Rabarbora* și tot el a ocupat locul I la faza națională a concursului de scenarii Hartley-Merill Prize International.

Cariera sa internațională a început odată cu lucrul alături de regizoarea română Ruxandra Zenide la o co-producție elvețiano-română numită *Ryna*, un film bazat pe scenariul lui Epstein pentru *Rabarbora*. *Ryna* a fost invitat să participe la cea de-a 41-a ediție a

Festivalului Internațional de film de la Karlovy Vary, concurând în programul From East to West.

În 2006, Epstein a câștigat un alt premiu în concursul Sazka Prize, de data aceasta locul II pentru scenariul *Signal*.

În momentul de față, Epstein lucrează la cel de-al doilea proiect împreună cu regizorul Jiri Vejdelek, *Vaclav*, bazat pe scenariul lui.

Tânărul scriitor a publicat și o carte, *Ohybac krizu*.

Jiri Vejdelek, regizor

După absolvirea Film Academy of Muse and Art, a început să lucreze la prima lui comedie, *Holiday Makers*, un film bazat pe un roman de Michal Viewegh, foarte bine vândut.

Primele lui proiecte de film au fost foarte bine apreciate și premiate la festivaluri studențești de film. Fiind unul dintre creatorii popularului sitcom ceh *Redakce*, Vejdelek a avut succes chiar și când e vorba de show-uri TV.

În 2005 Vejdelek a fost nominalizat la Elsa Tv Awards, categoria Cel mai bun regizor. Prima lui comedie, *Holiday Makers* a fost filmul cu cel mai mare succes la box-office în Cehia în 2006. Anul trecut, actrița Eva Holubova a primit Premiul pentru cea mai bună actriță la Tribeca Film Festival, unde întreaga echipă din *Holiday Makers* a primit Premiul Special al juriului.

Bolek Polivka, Stano

Unul dintre cei mai populari actori cehi, care se bucură și de recunoașterea internațională datorită activității sale teatrale, Bolek Polivka joacă acum rolul lui Stano.

Absolvent al JAMU, co-fondator al teatrului *Husa na provazku*, își datorează popularitatea și recunoașterea internațională abilităților sale remarcabile de pantomimă și mișcare teatrală. Treptat, și-a croit drum și în lumea filmului și a televiziunii. A realizat mai multe spectacole diferite pentru televiziunea cehă, cum ar fi *Manez Bolka Polivky* și *Bolkoviny*. Cariera sa cinematografică constă într-o colaborare de lungă durată cu regizori eminenți aparținând diferitelor generații din Republica Cehă.

Colaborarea lui Polivka cu unul dintre cei mai importanți regizori, Vera Chytilova, a început în anii '60. Au lucrat împreună la mai multe filme, cum ar fi *Calamity* (1981), *Fool and Queen* (1989), *Dedictivi aneb Kurvahosigutendag* (1992), sau *Exiled from Paradise* (2001). În cel mai recent film al lui Chytilova, *Nice Moments without Guaranty* (2006), Bolek Polivka joacă unul dintre personajele principale. A lucrat de asemenea și cu alte legende ale cinematografului ceho-slovace, cum ar fi Juraj Jakubisko – *Sedim na*

konari a je mi dobre (1989) și *Bathory* (2007). Este personajul cheie din opera lui Hrebejk. A apărut și în filme precum *Pelisky* (1999) și *Pupendo* (2003). *Divided we fall* a fost nominalizat la Oscar, categoria Cel mai bun film străin.

Polivka a primit de două ori Czech Lion Award pentru *Forgotten Light* (1996, regizor Vladimir Michalek) și *Divided we fall* (2000, regizor Jan Hrebejk). Printre cele mai recente proiecte se numără *Elf* (2005, regia Tomas Vorel) și *Happiness* (2005, regia Bohdan Slama).

Marian Labuda, Roman

Actor slovac la origine, apreciat și de publicul ceh pentru rolurile sale de neuitat din filmele cehe, Marian Labuda joacă acum rolul lui Roman.

Absolvent al VSMU și membru al SNT Bratislava, el este o prezență regulată pe scenele teatrelor cehe. Începând cu anii '80, el a jucat și în filme în Republica Cehă, fosta Cehoslovacia. Interpretarea sa de neuitat în rolul șoferului Pavek din comedia *My Sweet Little Village* (1985), în regia lui Jiri Menzel, a adus filmului o nominalizare la Oscarul pentru cel mai bun film străin. A mai lucrat cu Menzel în filme precum *The end of good times*, *Beggarly Opera*, *I served the King of England*. A câștigat Czech Lion Award pentru un rol secundar în *Garden*, în regia lui Martin Sulik. A făcut parte și din distribuția pentru adaptarea piesei lui Jarry, *Ubu Rege (King Ubu*, 1996, regizor F.A. Brabec) și a fabulelor *Latrando a Zubejda* (1997, regizor Karel Smyczek) sau *Devil knows why* (2003, regizor Roman Vavra).

Jean Constantin, Somali

Născut în 1928 la Techirghiol, Jean Constantin este unul dintre cei mai iubiti actori romani. A jucat în 60 de filme, printre care „Toate panzele sus”, „Haiducii lui Sapte cai”, Seria B.D., „Un comisar acuza”, „Revansa”, „Nea Marin miliardar”, „Secretul lui Bachus”, „A doua cadere a Constantinopolului” sau „Cum mi-am petrecut sfarsitul lumii.”

În 2003, Consiliul Director al Uniunii Autorilor și Realizatorilor de Film din România i-a acordat o Clachetă de aur și o medalie jubiliară “Magna cum Laudae”, iar UNITER i-a acordat premiul special pentru Teatru de Revistă. La începutul anului 2007 a fost investit drept Cavaler de Malta al Ordinului “Sf. Ioan” de la Ierusalim.

DESPRE PRODUCATORI

INFILM INFINITY

Comaniile de producție **INFILM** și **INFINITY**, în asociere cu producătorii lor principali: Rudolf Biermann și Tomas Hoffman, au produs de-a lungul timpului filme de mare succes, apreciate foarte mult de public: comedia *Novel for women* (2005, regia Filip Renc), care a câștigat Czech Lion Award pentru cel mai vizionat film la domiciliu al anului, *Holiday Makers* (2006, regia Jiri Vejdelek), laureat al IFF Tribeca din New York și vizionat de aproximativ opt sute de mii de vizitatori din Republica Cehă. Cele mai recente proiecte ale acestor companii sunt *I served the King of England*, în regia lui Jiri Menzel, și *Roming*, regizat de Jiri Vejdelek în 2007 și alte două producții sunt în curs de desfășurare în momentul de față: drama *At one's own risk*, regizol Filip Renc, și comedia *Family Matters*, regizor Patrik Hartl.

MEDIAPRO PICTURES si MEDIAPRO STUDIOS

MediaPro Pictures, cel mai important producător de film și entertainment din România, și Studiourile MediaPro, unul dintre cei mai mari furnizori pentru industria de entertainment din Europa Centrală și de Est, reprezintă o entitate unică în Europa într-o locație impresionantă: un parc de 28,000 m², decoruri exterioare ce reproduc arhitectura secolelor XVI-XVIII, 18 studiouri complet utilizate, 4 bazine pentru filmări subacvatice (printre care și cel mai mare din Europa Centrală și de Est, cu o suprafață de 750 m² și o adâncime de 5m), 30,000 de costume din toate epocile, 2,000 m² de depozite cu o variată colecție de mobilier și recuzită, 60,000 m² de ateliere cu 50 de ani de expertiză în construcția de decoruri, camere Panavision și Ariflex, laborator de postproducție.

Studiourile au intrat în proprietatea Grupului MediaPro – cea mai mare companie media romaneasca – în 1998, prin licitație publică.

Prima producție importantă de după 1998 s-a turnat în anul 2000. Filmul *Amen* regizat de Costa Gavras a adus un mare câștig reputației MediaPro Studios și a deschis drumul pentru mai mult de 50 de producții internaționale. În anii care au urmat nume de prestigiu ale cinematografului mondial precum Franco Zeffirelli, Jeremy Irons, Sissy Spacek, Donald Sutherland, Andy Garcia, Dennis Hopper, Fanny Ardant, Robert Carlyle, Dolph Lundgren sau Bob Hoskins au pus piciorul în aceste studiouri și au lucrat la producții internaționale (lung-metraje artistice și telefilme). *Joyeux Noel*, nominalizat la Oscar și la Golden Globe, *Sex Traffic*, câștigător a 9 premii BAFTA, *The Cave*, o drama SF deosebit de solicitantă din punctul de vedere al realizării, sau *An American Haunting* sunt doar câteva dintre producțiile turnate recent la Buftea.

În 2007, Studiourile au semnat prima colaborare cu un important studio de la Hollywood, 20th Century Fox și Walden Media, proiect care i-a adus în România la filmările pentru *THE DARK IS RISING* pe Christopher Eccleston, Ian McShane și Frances Conroy. Tot în

2007 in Studiourile MediaPro s-a filmat TOWN CREEK, o productie Gold Circle Films, in regia lui Joel Schumacher.

MediaPro Pictures este unul dintre cei mai importanti promotori si producatori ai filmelor originale, contribuind decisiv la renasterea cinematografiei nationale. Numai in toamna anului 2006 trei filme romanesti produse la Buftea au iesit pe marele ecran: *Margo* regizat de Ioan Carmazan, *Lacrimi de iubire* – primul “spin-off” romanesc – si *Trei frati de belea* realizat de autorii filmului romanesc cu cele mai mari incasari de dupa 1990 – *Garcea si oltenii*. Tot in 2006 au avut loc filmarile la *California Dreamin’* (nesfarsit) in regia lui Cristian Nemescu, un proiect cinematografic cu finantare exclusiv romaneasca in care au reusit sa atraga o distributie de talie internationala, printre care si Armand Assante. Anul acesta, *California dreamin’* (nesfarsit) a castigat Premiul Sectiunii Un Certain Regard la Festivalul de Film de la Cannes, dar si premiul pentru cel mai bun film la Festivalul de film european de la Bruxelles sau Marele Premiu al Festivalului de film independent Anonimul

In ultimii ani, MediaPro Studios si-a diversificat gama de servicii. Televiziunea este unul din segmentele de piata in care studiourile au avut o prezenta crescanda. Lucrand cu posturile TV detinute de Adrian Sarbu si Central European Media (Pro TV, televiziunea comerciala numarul 1 in Romania, si Acasa), MediaPro Studios si compania-sora, MediaPro Pictures, au intrat in istoria televiziunii producand primul “sitcom” local (*La bloc*, 2002 – in 2007 a ajuns la al 12 -lea sezon, ceea ce reprezinta un record de longevitate in televiziunea romaneasca), primul serial politist (*Baieti buni* in 2005), precum si primul “soap opera” local (*Numai iubirea*, 2004).